

Arrest

nr. 111 419 van 8 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MERGOLE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 9 september 2012 het Rijk binnen en diende op 10 september 2012 een asielaanvraag in. Op 18 juni 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de minderheidsclan Madhiban. U werd geboren in de buurt van Goobweyn maar verhuisde in 2003 met uw man naar Kismayo. Jullie verkochten er bier en sigaretten en Al Shabaab hoorde hiervan. Toen uw man op een dag flauwviel, werd u bij Al Shabaab geroepen. Ze wilden weten waarom uw man was flauwgefallen en confronteerden u met de geruchten dat jullie bier en sigaretten verkochten. Ze doorzochten jullie huis, maar vonden geen bewijs. Na tien dagen kwamen vier gewapende mannen opnieuw. Drie ervan vielen uw huis binnen en vroegen naar uw man. Ze sloten u op in de keuken, maar u kon ontsnappen door de achterdeur. U vluchtte naar uw oom en na vijf dagen vertrok u op 28 augustus 2012 met de auto naar Kenia. Op 8 september 2012 vertrok u per vliegtuig naar België, waar u de volgende dag aankwam. Op 10 september 2012 vroeg u in België asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw kennis over het Somalische clansysteem alsook uw kennis over de regio Kismayo en de geopolitieke situatie aldaar, laat te wensen over, waardoor uw beweerde Somalische nationaliteit ernstig kan betwijfeld worden. U verklaarde immers geboren te zijn in de buurt van Goobweyn (zie gehoorverslag CGVS p.3), in 2003 verhuisd te zijn naar Kismayo (zie CGVS p. 9) en nooit elders in Somalië te hebben verbleven.

Ten eerste blijkt dat uw geografische kennis van Kismayo, uw beweerde regio van herkomst, te wensen overlaat

Gevraagd wat u kan vertellen over Kismayo, waar u sinds 2003 zou gewoond hebben, geeft u een opsomming van verschillende populaire plaatsen (CGVS p. 9). Wanneer gevraagd wordt wat u kan vertellen over de eerste plaats, Beerta Huriyadda, stelt u dat u het kent als Beerta Huriyadda. Gevraagd hoe het eruit zit, herhaalt u enkel: "Het is Beerta Huriyadda.". Gevraagd of u er ooit geweest bent stelt u van niet. (CGVS p. 10) Verder blijkt dat u op geen enkele van de plaatsen die u opnoemde geweest bent, waardoor uw lijst met populaire plaatsen in Kismayo bijzonder ingestudeerd overkomt (CGVS p. 10). Gevraagd of Kismayo een meer of rivier in de buurt heeft, stelt u aanvankelijk van niet. U kan wel correct stellen dat Goobwen 16 km van Kismayo gelegen is. Gevraagd of er een rivier te is in Lower Juba, stelt u dat u zich dit niet herinnert. (CGVS p. 11) Evenmin kan u vertellen hoe de provincie Lower Juba aan haar naam komt (CGVS p. 9). Nochtans zou men verwachten dat u weet dat de Juba rivier door Lower Juba stroomt, zeker aangezien u geboren bent in de bossen bij Goobweyn op 6 mei 1985 en daar stelt verbleven te hebben tot u in 2003 naar Kismayo verhuisde (CGVS p. 9). Goobweyn ligt immers vlak aan de monding van de Juba rivier in de Indische Oceaan (zie informatie administratief dossier). Wanneer u later in het gehoor (na de pauze) gevraagd wordt hoe ver van Kismayo volgens u de dichtstbijzijnde rivier gelegen is, stelt u nu dat deze 16 km van Kismayo gelegen is, in de richting van Mogadishu en dat u de naam van de rivier niet kent, maar dat u hem enkel kent als de rivier van Lower Juba (CGVS p. 14). Gevraagd waarom u voorheen stelde zich niet te kunnen herinneren of er een rivier in Lower Juba is, stelt u dat u de vraag niet goed begrepen had (CGVS p. 14), wat niet overtuigt. Te meer omdat het een eenvoudige vraag betreft en u bij het begin van het gehoor gevraagd werd onduidelijkheden meteen te signaleren (CGVS p. 2). Het blijft ook eigenaardig dat u blijkbaar niet weet dat de rivier en de provincie dezelfde naam dragen en dat de provincie naar de rivier genoemd is (zie info administratief dossier), wat verder bijdraagt aan het vermoeden dat uw oppervlakkige kennis over de regio ingestudeerd is.

Wanneer u gevraagd wordt dorpjes rond Kismayo te noemen, noemt u Lugloow, Yoontoy, Bulogudud, Arare, Sunguni en Kamsuma. Gevraagd hoe ver Kamsuma van Kismayo is stelt u dit niet te weten en van Lugloow weet u het evenmin, noch kan u zich herinneren hoe ver het stappen is. Gevraagd of er bij de dorpjes die u noemde ook zijn waarvan u zich wel herinnert hoe ver ze zijn, stelt u van niet. (CGVS p. 9) Hieruit blijkt opnieuw dat u weinig vertrouwd bent met de informatie die u verstrekt, waardoor ze niet overkomt als doorleefde kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bij nazicht blijkt bovendien dat Arare, Sunguni en Kamsuma een heel eind van Kismayo verwijderd zijn, Kamsuma ligt zelfs een heel eind voorbij Jamame, tegen de grens met Jiblib, een district van Middle Juba. Het is dus eigenaardig dat

u deze dorpjes noemt wanneer u gevraagd wordt naar dorpjes die rond Kismayo liggen (CGVS p. 9), vooral omdat er een heel aantal dorpjes dichterbij, in de nabije omgeving van Kismayo, teruggevonden kunnen worden. (zie informatie administratief dossier) U stelt correct dat Lugloow en Yoontoy richting Mogadishu zijn vanuit Kismayo (CGVS p. 14), maar beweert vervolgens verkeerdelijk dat Yoontoy van beide het dichtste bij is (CGVS p. 15). Gevraagd welke andere dorpjes men tegenkomt op weg naar Yoontoy (vanuit Kismayo), stelt u dat men eerst Kamsuma tegenkomt, daarna Goobweyn, dan Arare en tenslotte Sanguni (CGVS p. 15). Arare, Sanguni en vooral Kamsuma liggen echter alle drie (een heel eind) voorbij Yoontoy, in het district Jamame (zie informatie administratief dossier). Dergelijke flagrante vergissingen betreffende uw regio van herkomst, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde Somalische nationaliteit.

Ook uw verklaringen over de socio-politieke situatie in Kismayo en omgeving vertoont flagrante tegenstrijdigheden. Gevraagd wie de controle had over de stad Kismayo vooraleer Al Shabaab opkwam, somt u correct een reeks machthebbers op, namelijk Aideed en Omar Jess, buitenlandse vredesstroepen, Morgan, Barre Hirale (JVA) en de Islamic Courts Union (ICU) (in die volgorde) (CGVS p. 13). Ook deze kennis komt ingestudeerd over, aangezien u absoluut niet kan plaatsen wanneer deze personen of groepen in Kismayo aan de macht waren. Zo herinnert u zich niet wanneer de ICU de macht hadden in Kismayo en stelt u verkeerdelijk dat dit voor uw verhuis naar Kismayo (in 2003) was, hoewel ze pas eind 2006 in Kismayo aan de macht kwamen (zie informatie administratief dossier). Ook beweert u dat Barre Hirale nooit aan de macht was nadat u in Kismayo aankwam, hoewel hij pas in 2006 door de ICU werd verwijderd (zie info administratief dossier).

Uw algemene kennis van het Somalische clansysteem blijkt eerder beperkt en komt weinig doorleefd over. U stelt te behoren tot de Madhibaan (CGVS p. 3), ook wel Midgan, Tumaal, Jaher of Boon genoemd (CGVS p. 4). Gevraagd of er iets specifiek is dat deze clan onderscheidt van de andere, stelt u enkel dat ze gediscrimineerd worden, maar dat ze deel uitmaken van de Somali's (CGVS p. 4). Gevraagd of ze een specifieke cultuur, beroep of taal hebben, gebruiken die anders zijn dan die van de andere Somali's, kan u enkel herhalen dat ze gediscrimineerd worden en stelt u dat dit het enige is dat hen eigen is (CGVS p. 4). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt is er nochtans sprake van een aparte taal en van beroepscategorieën die traditioneel door deze groep uitgevoerd worden (zie informatie administratief dossier). Men zou dan ook verwachten dat u uitgebreider zou kunnen toelichten waarin de Madhiban zich onderscheiden van de andere Somalische clans.

U stelt dat Madhiban elf subclans heeft waarvan u er verschillende noemt, en u kan uw eigen clanlijn toelichten, maar u kan niet zeggen of de andere subclans van Madhiban nog sub-subclans hebben (CGVS p. 4). Men zou verwachten dat u toch nog enkele andere sub-subclans zou kunnen opnoemen, of in elk geval toelichten of de subclans al dan niet sub-subclans hebben. In het algemeen kan men stellen dat u uw eigen clan slechts beperkt kan toelichten. Ook uw kennis van het Somalische clansysteem in het algemeen is eerder beperkt. U kan weliswaar enkele grote clans van Somalië opnoemen en enkele subclans (CGVS p. 4, 5), maar van Abgal en Habar Gedir kan u geen subclans opnoemen (CGVS p. 5), hoewel deze twee clans bijzonder belangrijk zijn in Somalië (zie informatie administratie dossier) en hoewel u stelt dat er Habar Gedir in Kismayo wonen.

De tegenstrijdigheden in uw verklaringen betreffende de socio-politieke situatie in Kismayo en Lower Juba en betreffende de geografische omgeving van Kismayo, en uw beperkte kennis van de Somalische clanstructuur, maken dat u uw Somalische nationaliteit en uw verblijf in Lower Juba niet heeft aangetoond. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven. Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Tenslotte dient opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U hebt immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg hebt u dan ook niet aangetoond dat u een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen bij een terugkeer naar uw land van oorsprong.

U legt een medisch verslag voor waaruit blijkt dat u besneden bent. Gezien u deze traditionele praktijk reeds ondergaan hebt, kan u om deze reden geen internationale bescherming meer worden verleend. U stelt dat uw dochters risico lopen besneden te worden en dat u hier tegen gekant bent (CGVS, p.19). Nochtans nam u uw dochters niet mee bij uw vlucht uit uw land van oorsprong. Hiermee geconfronteerd stelde u zelf problemen te vrezen wanneer u zou terugkeren, omdat u zou weigeren hen te laten besnijden. Aangezien u niet aangetoond heeft uit Somalië afkomstig te zijn, heeft u ook niet aangetoond dat u problemen zou kunnen krijgen met het eventueel weigeren van een besnijdenis van uw dochters.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de nationaliteitsverklaring die u voorlegt dient te worden opgemerkt dat dit document geen bewijswaarde heeft aangezien er in Somalië geen centrale administratie is die betrouwbare documenten kan afleveren. (zie informatie administratieve dossier). Daarbij dient te worden opgemerkt dat een document de geloofwaardigheid van uw afgelegde verklaringen niet kan herstellen. Men dient in dat opzicht er nogmaals op te wijzen dat een document, om bewijskrachtig te zijn, gepaard moet gaan van een asielaanvraag die samenhangend en geloofwaardig is, wat in deze niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert in een eerste onderdeel van het middel "de schending aan van art. 48/3 juncto art. 62; art. 57/7bis van de wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de huisvesting van de vreemdelingen, de schending van art. 1 A (2) van de internationale conventie op het statuut van de vluchtelingen van 28/07/1951, goedgekeurd door de wet van 26/06/1953 en de schending van art. 1 (2) van het Protocol op het statuut van de vluchtelingen van 31/01/1967, goedgekeurd door de wet van 27/02/1967", in een tweede onderdeel de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en in een derde onderdeel de schending van artikel 57/ter Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en de beginselen met betrekking tot de bewijslast en de schending van de materiële motiveringsplicht. Verzoekster maakt tevens melding van artikel 3 EVRM en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert

verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoekster gaat er aan voorbij dat de identiteit, nationaliteit en herkomst de kernelementen uitmaken in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht eerst verzoeksters voorgehouden herkomst en nationaliteit beoordeeld. Immers indien de verklaringen hierover niet aannemelijk geacht worden, kan de commissaris-generaal inderdaad besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

3.2. De voorgehouden identiteit van de verzoekende partij dient hoe dan ook op overtuigende wijze te blijken uit de verklaringen van de asielzoeker. Documenten vormen in asielzaken slechts een onderdeel van de algehele beoordeling. Het is vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Dat verzoekster aanvoert dat *“Er zijn ook geen tegenstrijdigheden tussen het eerste en tweede interview van verzoekster”*, betekent geenszins dat deze verklaringen ook waarachtig zijn. Het louter neerleggen van documenten volstaat niet om de hiaten in het asielrelaas en de ongeloofwaardigheid ervan te herstellen. Minstens moet de verzoekende partij het aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn en moeten ze worden ondersteund door de elementen en de stukken van het administratief dossier en het verweer. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort immers tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten.

3.3. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.4. Verzoekster wijst er op dat zij amper naar school is gegaan en dat zij geen kennis had van Somalië buiten hetgeen zij in het dagelijks leven meemaakte en hoorde. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat haar geografische kennis te wensen overliet tijdens het interview. Ze kent natuurlijk niet meer dan de directe omgeving van de plaats waar zij opgroeide en waar ze woonde en werkte voor ze naar België reisde. Hetzelfde geldt voor haar kennis van de clan-cultuur. Zij kent enkel hetgeen zij heeft beleefd, niet hetgeen men in een boek heeft geleerd. Het zou aldus ten eerste onredelijk zijn om het asiel van verzoekster te weigeren omdat ze over onvoldoende theoretische kennis beschikt. Verzoekster wilt er wel op wijzen dat zulke interviews een zware emotionele last met zich meebrengen. Er wordt immers gevraagd om telkens terug te kijken op moeilijke momenten uit het verleden. Verzoekster had het tijdens de interviews zeer moeilijk en voelde zich daardoor soms verward.

Het CGVS heeft terecht doorgevraagd over de Somalische maatschappij en verzoekster aldus de mogelijkheid geboden haar nationaliteit aannemelijk te maken. Immers verzoekster dient kennis te hebben van de dagelijkse realiteit in Somalië en haar eigen leefwereld. Dat verzoekster al dan niet naar school ging, is geheel irrelevant nu de Somalische maatschappij in essentie een orale maatschappij is en maatschappelijke gegevens dan ook mondeling worden doorgegeven. Evenmin kan dit verklaren waarom verzoekster geen elementaire gegevens over haar dagelijkse leefwereld zou kunnen verstrekken, te meer verzoekster samen met haar man sigaretten en bier verkocht, zodat ze zich minstens een commerciële en maatschappelijke alertheid eigen gemaakt had. Verzoekster kan evenmin haar onaanvaardbaar onwetende clankennis verschonen door in het verzoekschrift verdere toelichtingen te geven terwijl ze eerder zelfs uitdrukkelijk verklaarde “*ze worden enkel gediscrimineerd, dat is het enige dat aan hen eigen is*” (gehoor p. 4), wat compleet strijdig is aan de bij het administratief dossier toegevoegde informatie. Verzoekster gaat er overigens verkeerdelijk van uit dat van haar theoretische kennis wordt verwacht. Uit de vraagstelling blijkt immers dat enkel gegevens uit haar leefomgeving wordt gevraagd. Verzoeksters verklaringen komen over de gehele lijn ingestudeerd over, net omdat ze louter theoretisch zijn en geenszins een persoonlijke beleving of ervaring reflecteren. Dat verzoekster geen enkel van de door haar opgesomde populaire plaatsen kan toelichten, de rivier Juba niet kan noemen, noch initieel zelfs herinnert, de ICU en Barre Hirale als machtshebbers in Kismayo verkeerdelijk in de tijd situeert en niet eens haar eigen minderheidsetnie kan toelichten, is niet ernstig indien verzoekster voorhoudt heel haar leven in Somalië en vanaf 2003 in Kismayo gewoond te hebben. Bovendien blijkt dat verzoekster vlot kennis kan aantonen van feiten en gegevens waarmee ze niet in aanraking kwam (zie geografische gegevens, opsomming van milities) terwijl verzoekster die beweerdelijk in ‘de bossen’ is geboren en opgegroeid, de dorpen op wandelafstand niet kan noemen noch correct situeren.

De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoekster zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377), evenmin dat verzoekster het tijdens de interviews “*zeer moeilijk had en voelde zich daardoor soms verward*”. Geenszins kan overtuigen dat verzoeksters lacunaire, foutieve en louter theoretische

antwoorden te wijten zijn aan verwarring en emotionele onrust; integendeel dergelijke uitleg komt voor als een *post-factum* verklaring gezien het ingestudeerde karakter van haar verklaringen.

3.5. De door de commissaris-generaal correct weergegeven ernstige tekortkomingen en tegenstrijdigheden raken dan ook de kern van het relaas en zijn pertinent. De Raad stelt vast dat deze conclusies uitgebreid en correct werden gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoeksters asielrelaas op zijn individuele merites beoordeeld.

3.6. Verzoeksters Somalische afkomst uit de regio van Goobweyn / Kismayo is ongeloofwaardig. Dientengevolge is evenmin aannemelijk gemaakt dat haar vraag om internationale bescherming moet worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië.

3.7. Indien verzoekster meent dat *“Een officiële nationaliteitsverklaring, paspoort of geboorteakte kan in dit politiek klimaat dus niet bekomen worden”*, dan gaat zij eraan voorbij dat, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend identiteitsbewijs voor te leggen, een asielzoeker, op basis van coherente en geloofwaardige verklaringen en desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie, zijn beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst genoegzaam kan aantonen, *quod in casu non* gezien verzoeksters verregaande onwetende en foutieve verklaringen enerzijds en hoogst theoretische antwoorden anderzijds. Aan het neergelegde geboortecertificaat kan geen enkele waarde worden gehecht nu het strijdig is met verzoeksters verklaringen dat ze geboren is in Goobweyn en niet Kismayo zoals is vermeld.

3.8. Verzoekster brengt aldus geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. De Raad verwijst in deze tevens naar de terechte motivering van de commissaris-generaal in de elfde paragraaf van de bestreden beslissing. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.9. Indien verzoekster overigens nog stelt dat *“Ze kon onmogelijk al haar kinderen meenemen, uit vrees dat zij dan ook zouden worden opgepakt en in handen zouden vallen van de militanten. Immers, reizen met zes kinderen is in alle gevallen al moeilijk, zelfs zonder burgeroorlogen en militantengroepen in de buurt”*, dan gaat zij er volledig aan voorbij dat zij haar kinderen heeft achtergelaten net op die plaats waarvan zij beweerdelijk gevlucht is, met name bij hun vader in Kismayo (gehoor p. 8, Verklaring 16, document *samenstelling van familie 9. Biologische kinderen*). Bovendien wordt de ernst van verzoeksters vrees voor haar kinderen ondergraven nu ze niet aannemelijk maakt zelf te zijn gevlucht uit vrees voor vervolging.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.11. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiaire beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. De Raad kan enkel besluiten dat verzoeksters Somalische afkomst uit de regio van Goobweyn / Kismayo niet is aangetoond en dat dientengevolge evenmin aannemelijk is gemaakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.12. De overige onderdelen van het middel kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten, nu verzoekster om voormelde redenen niet in aanmerking komt voor de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus, voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

3.13. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK